

instancija, jei nagrinėdama skundą pagal Reglamento 343/2003 19 straipsnio 2 dalį, neatsižvelgiant į šį sutikimą, padaro išvadą, kad pagal Reglamento 343/2003 III skyrių atsakinga valstybė narė yra kita valstybė (net jei šiai valstybei nebuvo pateiktas prašymas perimti arba ji neišreiškia sutikimo), pagal Sąjungos teisę turi pripažinti šios kitos valstybės narės atsakomybę vykdyti procedūrą, per kurią turi būti priimtas sprendimas dėl skundo, privaloma? Ar šiuo atžvilgiu egzistuoja kiekvieno prieglobsčio prašytojo subjektyvios teisės į tai, kad jo prieglobsčio prašymą nagrinėtų tam tikra pagal atsakomybės kriterijus atsakinga valstybė narė?

2. Ar Reglamento 343/2003 10 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad valstybė narė, į kurią pirmiausia buvo neteisėtai atvykta („pirmoji valstybė narė“), esant toliau nurodytai situacijai turi pripažinti savo atsakomybę nagrinėti trečiosios šalies piliečio pateiktą prieglobsčio prašymą:

Trečiosios šalies pilietis neteisėtai iš trečiosios šalies atvyksta į tam tikrą pirmąją valstybę narę. Joje jis prieglobsčio prašymo nepateikia. Tuomet jis išvyksta į trečiąją šalį. Praėjus mažiau nei trimis mėnesiams jis iš trečiosios šalies neteisėtai atvyksta į kitą ES valstybę narę („antroji valstybė narė“). Iš šios antrosios valstybės narės jis tuojau pat išvyksta toliau į trečiąją valstybę narę ir joje pateikia pirmąjį prieglobsčio prašymą. Tuo metu nuo neteisėto atvykimo į pirmąją valstybę narę yra praėję mažiau nei 12 mėnesių.

3. Ar, neatsižvelgiant į tai, kaip bus atsakyta į antrąjį klausimą, jei jame nurodyta „pirmoji valstybė narė“ yra valstybė narė, kurios prieglobsčio sistema turi nustatytą sisteminių trūkumų, analogiškų aprašytiems 2011 m. sausio 21 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendime *M.S.S.*, 30.696/09, reikalingas kitoks pirmiausia atsakingos valstybės narės, kaip tai suprantama pagal Reglamentą 343/2003, vertinimas, neatsižvelgiant į 2011 m. gruodžio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimą sujungtose bylose C-411/10 ir C-493/10? Ar gali būti remiamasi visų pirma tuo, kad gyvenimas tokioje valstybėje narėje nuo pat pradžių negali būti atsakomybę pagrindžiančia aplinkybe, kaip tai suprantama pagal Reglamento 343/2003 10 straipsnį?

2012 m. rugpjūčio 28 d. pareikštas ieškinys byloje Vokietijos Federacinė Respublika prieš Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-399/12)

(2012/C 343/11)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Vokietijos Federacinė Respublika, atstovaujama N. Graf Vitzthum ir T. Henze

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2012 m. birželio 18 d. Tarybos sprendimą ⁽¹⁾.

— Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Savo ieškiniu Vokietijos Federacinė Respublika skundžia 2012 m. birželio 18 d. Tarybos sprendimą „kuriuo nustatoma pozicija, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi dėl tam tikrų rezoliucijų, už kurias turi būti balsuojama Tarptautinėje vynuogių ir vyno organizacijoje (OIV)“.

Federalinės Vyriausybės nuomone, SESV 218 straipsnio 9 dalį pasirinkus šio sprendimo procesiniu teisiniu pagrindu buvo padaryta teisės klaida. Viena vertus, SESV 218 straipsnio 9 dalimi reglamentuojamas Sąjungos pozicijų priėmimas tarptautiniais susitarimais įsteigtuose organuose, kurių nare yra Sąjunga. Be to, SESV 218 straipsnio 9 dalimi nenumatomos priemonės, susijusios su atstovavimu valstybėms narėms tarptautinių organizacijų organuose, kurių veikloje pagal savo sudarytas tarptautines sutartis dalyvauja tik valstybės narės. Kita vertus, SESV 218 straipsnio 9 dalis taikoma tik „teisinę galią turintiems aktams“, t. y. pagal tarptautinę teisę saistantiems aktams. Tačiau OIV rezoliucijos nėra tokie teisės aktai.

Be to, kito procesinio teisinio pagrindo Tarybos sprendimui priimti nėra.

⁽¹⁾ 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 343/2003, nustatantis valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus (OL L 50, p.1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 109).

⁽¹⁾ 2012 m. birželio 18 d. Tarybos dokumentas Nr. 11436/12, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi dėl tam tikrų rezoliucijų, už kurias turi būti balsuojama Tarptautinėje vynuogių ir vyno organizacijoje (OIV).